KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3615/92

af 15. december 1992

om bestemmelse af de mængder landbrugsprodukter, der skal tages i betragtning ved beregning af restitutionerne i forbindelse med udførsel af varer, der er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 3035/80

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2071/92 (2), særlig artikel 17, stk. 4, samt de tilsvarende bestemmelser i de andre forordninger om fælles markedsordning for landbrugsprodukter som omhandlet i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3035/80 af 11. november 1980 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af Traktatens bilag II (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3381/90 (4), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til forordning (EØF) nr. 3035/80 ydes der restitutioner ved udførsel af visse landbrugsprodukter, der er anvendt til fremstilling af varer uden for Traktatens bilag II; ved udførsel af varer, der er anført i bilag B til nævnte forordning, kan restitutionen ydes efter artikel 3 for den mængde landbrugsprodukter, der er anvendt til fremstilling af den udførte vare;

forordning (EØF) nr. 3035/80 er udstedt i henhold til rådsforordninger om fælles markedsordninger, herunder Rådets forordning (EØF) nr. 804/68; i henhold til artikel 17, stk. 1, i sidstnævnte forordning og de tilsvarende artikler i de øvrige grundforordninger kan forskellen mellem priserne i Fællesskabet og på verdensmarkedet for de pågældende landbrugsprodukter udlignes ved en restitution i det omfang, det er nødvendigt for at muliggøre udførsel af produkterne i form af varer uden for Traktatens bilag II;

de anvendte landbrugsprodukter og navnlig de varer, der fremstilles af disse produkter, skal derfor udføres for at være restitutionsberettigede; undtagelser fra denne regel kan kun være begrænsende;

under fremstillingsprocessen opstår der dog uundgåeligt et svind i råvarerne, som producenterne har betalt EF-priser for, mens producenter uden for Fællesskabet kun lider begrænsede tab til verdensmarkedspriser;

begrebet »produkter, der faktisk er anvendt til fremstillingen af den udførte vare« er blevet fortolket forskelligt af medlemsstaterne; Revisionsretten har i sin årlige rapport (5) fremsat bemærkninger om den manglende ensartethed i forvaltningen af svind;

der bør fastsættes fælles regler for bestemmelse af den mængde landbrugsprodukter, der faktisk er anvendt til fremstilling af den udførte vare;

under fremstillingsprocessen for visse varer fremkommer der biprodukter, hvis værdi afviger stærkt fra hovedproduktets; specielt kan en del af disse biprodukter kan anvendes som foder;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med anvendelsen af artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3035/80 gælder følgende:

1) Der kan afgives erklæring om de mængder landbrugsprodukter, der faktisk er anvendt ved fremstillingsprocessen, jf. artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3035/80, ved henvisning til en liste, der forudgående er registreret hos myndighederne i fremstillings- eller eksportmedlemsstaten.

2) I denne forordning forstås ved:

   a) svind: de mængder produkter eller varer, der uanset fremstillingsstadiet fremkommer ved den pågældende fremstillingsproces, bortset fra de fremstillede

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
(2) EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 64.
(3) EFT nr. L 323 af 29. 11. 1980, s. 27.
(4) EFT nr. L 327 af 27. 11. 1990, s. 4.
(5) EFT nr. C 324 af 13. 12. 1991, s. 1.

varer der faktisk udføres, de under litra b) omhandlede restprodukter og de af de under litra c) omhandlede biprodukter, som ikke kan udnyttes erhvervsmæssigt

b) restprodukter: produkter fremkommet ved den pågældende fremstillingsproces, hvis sammensætning tydeligt adskiller sig fra den faktisk udførte vare, og som ikke kan udnyttes erhvervsmæssigt

c) biprodukter: produkter eller varer, der er opnået under den pågældende fremstillingsproces, hvis sammensætning eller karakteristika tydeligt adskiller sig fra den faktisk udførte vare, og som kan udnyttes erhvervsmæssigt.

3) Ved anvendelse af denne forordning gælder dog følgende:

a) de ved den pågældende proces fremstillede produkter, hvis sammensætning eller karakteristika tydeligt adskiller sig fra den faktisk udførte vare, og som sælges til en pris, der udelukkende svarer til omkostningerne ved deres fjernelse, betragtes ikke som udnyttet erhvervsmæssigt

b) produkter eller varer fra den pågældende fremstillingsproces, der kan overdrages mod eller uden betaling som foder, sidestilles med det i nr. 2, litra a), nævnte svind.

4) Ved bestemmelsen af de mængder landbrugsprodukter, der faktisk anvendes, gælder følgende regler:

a) for restitutionsberettigede landbrugsprodukter, der anvendes som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3035/80, men som forsvinder under den normale fremstillingsproces (f.eks. som damp, røg, eller ved omdannelse, eller som støv eller aske, der ikke kan udnyttes), kan restitutionen ydes for alle de anvendte mængder

b) de mængder varer, der faktisk ikke udføres, giver ikke ret til restitution for de mængder landbrugsprodukter, der faktisk er anvendt, bortset fra anvendelse af bestemmelserne under litra c)

Hvis varerne har samme sammensætning som de varer, der faktisk udføres, kan mængderne af de faktisk anvendte landbrugsprodukter nedsættes forholdsmæssigt

c) uanset litra b) kan svind på 2 vægtprocent og derunder, der ikke kan undgås i forbindelse med fremstillingen af varen, medregnes. Loftet på 2 % beregnes som forholdet mellem dels vægten af tørstofindholdet i alle de anvendte råvarer efter fradrag af de under litra a) omhandlede mængder, dels vægten af tørstofindholdet i de varemængder, der faktisk udføres, eller det beregnes ved en anden metode, der under hensyntagen til omstændighederne ved varens fremstilling er mere velegnet. I stedet for loftet på 2 % kan der i medfør af nr. 5 fastsættes et højere loft

d) hvis fremstillingen uundgåeligt medfører et svind, der overstiger 2 % eller det specifikke loft, der er fastsat i medfør af nr. 5, giver det overskydende svind ikke ret til restitution for de mængder landbrugsprodukter, der faktisk er anvendt.

Medlemsstatens kompetente myndighed kan dog acceptere begrundede større svind. Medlemsstaten meddeler Kommissionen de tilfælde, hvor nærværende afsnit finder anvendelse

e) de mængder landbrugsprodukter, der faktisk er anvendt til restprodukter som defineret i nr. 2, litra b), tages i betragtning ved ydelsen af restitutioner

f) hvis der fremkommer biprodukter, skal det bestemmes, hvilke faktisk anvendte mængder af landbrugsprodukter der er blevet brugt til henholdsvis den udførte vare og til biprodukterne

g) hvis det ikke kan fastslås (eventuelt ved analyse), hvordan de faktisk anvendte landbrugsprodukter fordeler sig mellem den udførte vare og biprodukterne, forelægges spørgsmålet for Kommissionen til udtalelse. Kommissionen sender sin udtalelse til alle medlemsstaterne med henblik på ensartet anvendelse.

5) Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68 samt i de tilsvarende bestemmelser, i de andre forordninger om fælles markedsordning for landbrugsprodukter som omhandlet i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3035/80, efterhånden specifikke højere lofter for visse varer på grundlag af meddelelser fra medlemsstaterne og undersøgelser, der gennemføres vedrørende det sædvanlige svind for tilsvarende varer bestemt for Fællesskabets marked.

Artikel 2

1. Denne forordning finder anvendelse på alle udførsler, for hvilke der fra den 1. april 1993 i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3035/80 er afgivet

erklæring eller forudgående erklæring om de anvendte produkter, samt for hvilke der fra den 1. april 1993 er afgivet ny eller fornyet erklæring.

Udførselsangivelser, som er afgivet efter den 1. april 1994 og henviser til tidligere afgivne erklæring for så vidt angår de anvendte produkter, er kun gyldige, hvis de er afgivet, fornyet eller bekræftet efter den 1. april 1993.

2. Medlemsstaterne meddeler inden den 1. april 1993 Kommissionen de foranstaltninger, de har fastsat med henblik på anvendelse af denne forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 1992.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Næstformand